

О Љубави

Химна љубави - Св. апостол Павле

“Ако језике човјечије и анђeosке говорим, а љубави немам, онда сам као звоно које јечи, или кимвал који звечи. И ако имам дар пророштва и знам све тајне и све знање, и ако имам сву вјеру да и горе премјештам, а љубави немам, ништа сам. И ако раздам све имање своје, и ако предам тијело своје да се сажеже, а љубави немам, ништа ми не користи. Љубав дуго трпи, благотворна је, љубав не завиди, љубав се не горди, не надима се, Не чини што не пристоји, не тражи своје, не раздражује се, не мисли о злу, Не радује се неправди, а радује се истини, Све сноси, све вјерује, свему се нада, све трпи. Љубав никад не престаје, док ће пророштва нестати, језици ће замукнути, знање ће престати. Јер дјелимично знамо, и дјелимично пророкујемо; А када дође савршено, онда ће престати што је дјелимично. Кад бијаш дијете, као дијете говорих, као дијете мишљах, као дијете размишљах; а када сам постао човјек, одбацио сам што је дјетињско. Јер сад видимо као у огледалу, у загонетки, а онда ћемо лицем у лице; сад знам дјелимично, а онда ћу познати као што бих познат. А сад остаје вјера, нада, љубав, ово троје; али од њих највећа је љубав.“

О љубави према Богу

Страх и трепет обузима моју душу када хоћу да пишем о љубави Божијој. Бедна је моја душа и нема силе да опише љубав Господњу. Душа се плаши, али истовремено би и хтела да напише неколико речи о љубави Христовој. Мој дух нема снаге да пише о томе, али ме љубав подстиче. О, како је човек немоћно биће! Када је благодат са нама, дух гори и даноноћно се отима ка Господу, јер благодат подстиче душу да воли Бога. Она Га је заволела и неће да се одвоји од Њега, јер не може да се насити сладости Духа Светог. Љубави Божијој нема краја. Познајем човека кога је милостиви Господ посетио Својом благодаћу. Да га је тада упитао: "Хоћеш ли да ти дам још више благодати?", душа би, због слабости тела, одговорила: "Госпoде, видиш да бих умро, кад би благодат била већа". Јер, човек је ограничен и не може поднети пуноту благодати. Због тога су ученици на Тавору ничице попадали пред славом Господњом. И нико не може да разуме којим путем Господ даје Своју благодат души.

Срце Мајке Божије, њене мисли, цела њена душа, били су обузети Господом. Међутим, њој је било дато још нешто: она је волела људе и пламено се молила за њих, за нове хришћане, да их Господ укрепи. Она се молила за цео свет, да се сви спасу. У тој молитви она је налазила радост и утеху овде на земљи. Ми не можемо постићи савршенство љубави Мајке Божије, али знамо следеће:

Уколико је већа љубав, утолико је веће страдање душе.

Уколико је потпунија љубав, утолико је потпуније познање.

Уколико је ватренија љубав, утолико је пламенија молитва.

Уколико је савршенија љубав, утолико је светији живот.

Нико од нас не може достићи пуноту љубави Мајке Божије. Нама је потребно Адамово покајање. Па ипак, уз помоћ Духа Светог који нас учи у Цркви, и ми делимично разумемо ту љубав. *(Старац Силуан)*

О љубави према ближњима

Шта може бити дивније, сладосније од љубави према ближњем? Љубав је - блаженство, мржња је мучење. Сав закон и пророци су се усредсређивали на љубав према Богу и ближњем (Мт. 22,40). **Љубав према ближњем је стаза која води у љубав према Богу:** зато што је Христос благоизволео да се обуче у сваког нашег ближњег, а у Христу је - Бог (1 Јн). Немој мислити, највољенији брате, да је заповест о љубави према ближњем била блиска нашем палом срцу: заповест је духовна, а нашим срцем су овладали тело и крв; заповест је нова, а наше срце је старо. Наша природна љубав је оштећена падом; њу је потребно умртвити - то заповеда Христос - и преузети из Јеванђеља свету љубав према ближњем, љубав у Христу. Особине новог човека све морају бити нове; никаква стара својства му не приличе.

Пред Јеванђељем љубав која долази од узбуркане крви и телесних осећања нема никакву вредност. И какву она вредност може имати, када се при загрејаној крви заклиње да ће положити душу за Господа, а кроз неколико сати, када се крв охлади, даје заклетву да га не познаје?(Мт. 26,33,35,74) Јеванђеље одбацује љубав која зависи од узбурканости крви, од осећања телесног срца. Оно каже: *Не мислите да сам дошао да донесем мир на земљу; нисам дошао да донесем мир него мач. Јер сам дошао да раставим човјека од оца његовог и кћер од матере њезине и снаху од свекрве њезине. И непријатељи човјеку постаће домаћи његови* (Мт 10,34-36). Пад је потчинио срце владавини крви, и преко крви, владавини кнеза овог света. Јеванђеље ослобађа срце из тог ропства, из тог насиља, и доводи га под руковођење Светог Духа. Свети Дух учи да је свето волети ближњег.

Љубав која је вођена, храњена Светим Духом - јесте огањ. Тај огањ гаси огањ природне, плотске љубави, оштећене грехопадом. "Онај који каже да је потребно имати и ту и другу љубав, обмањује сам себе", рекао је свети Јован Лествичник.

Природна љубав се исказивала и ножем.

У каквим ранама је наша природна љубав! Каква тешка рана је на њој - страст! Срце којим је овладала страст спремно је на сваку неправду, на свако безакоње, само како би удовољило својој болесној љубави. *Лажна су мјерила мрска Господу, а права мјера угодна му је*(Пр. 11,1). Природна љубав свом миљенику доноси само земаљско; о небеском она не мисли. Она се бори против неба и Светог Духа; зато што Дух тражи распињање тела. Она се бори против неба и Светога Духа; зато што се налази под влашћу духа лукавог, духа нечистог и палог.

Смирење и преданост Богу убијају телесну љубав. Дакле: она живи таштином и неверјем. Ако ли је твоја љубав противзаконита страст, одбаци је као гадост. Када твоје срце није слободно - то је знак острашћености. Када је твоје срце у ропству, то је знак безумне, греховне страсти. Света љубав је - чиста, слободна, сва у Богу. Она је дејство Светог Духа, који делује у срцу по мери његовог очишћења. Одбацивши непријатељство, одбацивши острашћеност, одреци се телесне љубави, стекни духовну љубав; *уклони се од зла и чини добро* (Псзз, 14).

Пројава духовне љубави према ближњем је знак обнове душе Духом Светим: *Ми знамо да смо прешли из смрти у живот, јер љубимо браћу; јер ко не љуби брата остаје у смрти* (1Јн 3,14). Савршенство хришћанства је у савршеној љубави према ближњем. Савршена љубав према ближњем је у савршеној љубави према Богу, у којој нема краја савршенству, у којој нема краја у напредовању. Напредовање у љубави према Богу је бесконачно: зато што *љубав јесте бесконачни Бог* (1 Јн 4,16). Љубав према ближњем је темељ здања љубави.

Вољени брате! Тражи да откријеш у себи духовну љубав према ближњима: улазећи у њу, ући ћеш у љубав према Богу, на врата васкрсења, на врата Царства небеског. Амин.

Свети Игњатије Брјанчанинов